

شاہ مراد دی حیاتی دے حالات تے واقعات اُتے ویلے دی گھبر گھلری ہوئی اے۔ مولانا بخش کشتہ ہوراں نے اپنے ”پنجابی شاعر ایں دا تذکرہ“ وچ ایہناں نوں بارہویں صدی ہجری دا اک صوفی طبع بزرگ آکھیا اے۔ آپ خانپور تحصیل ضلع چکوال وچ پیدا ہوئے۔ آپ دے والد کرم علی شاہ صدیقی خاندان نال تعلق رکھدے سن۔ حضرت میاں محمد بخش رحمۃ اللہ علیہ دے بقول مولوی محی الدین محدث ساکن گوڑہ اتم سنگھ (جہلم) آپ دی اولاد چوں سن۔

آپ دا کلام پہلی واری 1908ء وچ شائع ہویا۔ آپ فارسی، اُردو تے پنجابی دے شاعر سن۔

آپ دا کلام بزم ثقافت چکوال نے ”گلزار شاہ مراد“ دے ناں نال شائع کیتا اے۔ جیہدے وچ اٹھ (8) غزلاں تے اک مثنوی شامل اے۔ آپ دے کلام دارنگ ڈھنگ پنجابی دی شعری روایت یعنی صوفیانہ سوچ نال بھریا ہویا اے۔ جس وچ سوز تے مستی، جوش تے ولولہ موجود اے۔ ایس توں دکھ ایہاں شاہ مراد چرخہ تے نور نامہ، وی آپ دے کلام دے مجموعے نیں۔ جیہناں وچ تصوف تے معرفت دے مضمون بیان ہوئے نیں۔

چار بیٹے دو پڑے

کدی نہ کیتو غافل بندے دل اپنے نوں سائیں ول
بے خبرا تینوں خبر نہ کائی اُج کل پرسوں ویسیں چل
عمر پتاسہ دُنیا پانی گھڑی وچ ویندی ساری گل
پل پل دے وچ جِب صاحب نوں کیا کرسیں نہیں آں خوف اجل

الف: آرام دتوئی احمد پل پل بل بل تھیواں!
ح: حیات کیتوئی دل نوں آب حیاتی پیاں!
م: مہار تساڈے ہتھ وچ پکچھے لائے تریواں
د: دیدار دکھائے پیارے تاں شاہ مراد سدیاں

ب: بالن مینوں برہوں کیتا تے دلبر خبر نہ کائی
جل بل ہوئی ساہو دی ڈھیری واڈ سبھ اڈائی
من انگار چراغ جیوں روشن دیکھے سبھ لوکائی
شاہ مراد جل دیوا ہوویں تاں دیوے یار دکھائی